

VIDA PARROQUIAL

NO HI HA MISSA DE CADA DIA

Durant aquesta setmana continuarà sense haver-hi les misses del dimarts i dijous.

Començarem les misses habituals de cada dia -dimarts i dijous- a partir del dia 16 setembre.

PAGAR IMPOSTOS

“Futbol, desigualtat i impostos”

Però, qui són aquests herois? En el passat Mundial de Sud-àfrica, *La Roja* va guanyar per primer cop. A part d'un gran prestigi i de protagonitzar els pòsters de milions d'habitacions de nens enlluernats, guanyar el Mundial va implicar cobrar una prima de 600.000• per jugador. A causa de la doble imposició existent entre Sud-àfrica i Espanya, els herois de *La Roja* van decidir tributar la prima a Sud-àfrica, pagant només el 21% d'impostos, en comptes de fer-ho al seu país, on el pagament hauria estat del 43%. A aquesta dada hi podríem afegir el fet que els clubs de futbol professional mantenen un deute amb l'Agència Tributària Espanyola de 752 milions d'euros.

Aquest és només un exemple, anecdòtic, però significatiu, dels perills que entranya una fiscalitat injusta i insolidària, d'un sistema tributari que impedeix el repartiment de riquesa i l'eliminació de desigualtats, i del gran repte que hem d'afrontar com a societat.

(Papers, de Cristianisme i Justícia)

Hisenda som tots?

Tot i que la pobresa i l'exclusió social s'han disparat aquests últims quatre anys, al nostre país segueix sense abordar-se políticament la injustícia que suposa que una part de les fortunes particulars i els beneficis de les grans empreses continuïn engruixint els seus comptes en paradisos fiscals, i que una altra part de les fortunes s'agrupi en formes jurídiques que les eximeix de les seves obligacions fiscals. Tampoc no s'han adoptat mesures contundents perquè els qui van orquestrar els excessos que han conduït a la crisi assumeixin responsabilitats; al contrari, els bancs que els van finançar han estat rescatats amb els diners de tots.

(Xavier Casanovas Combalia i Francesc Mateu i Hosta)

(segueix del darrera)

col·labori a què altres puguin beneficiar-se de mi.

Pensem de tant en tant en les persones que fan coses per nosaltres? Tenim amb elles una actitud d'agraïment?

És interessant pensar en totes les persones que al llarg del dia ens presten algun tipus de servei. La llista seria força llarga. No està de més que alguna vegada els mostrem el nostre agraïment. I no està malament que nosaltres pensem de quines maneres podem contribuir a què els altres estiguin bé. (adaptat per Pep Alamán)

(Full parroquial Mercadal)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

07 de setembre del 2014 Núm. 552

Diumenge 23 de durant l'any A.

La “Llei”: estimar

Sé que és agosarat de dir, però mai he tingut problemes de fe. Ni tan sols en els moments complicats de la vida he tingut aquell sentiment tan humà i comprensible de pensar en què Déu m'ha deixat de costat; potser només a nivell més global i davant les grans catàstrofes que pateix la humanitat sí que reconec que he pensat: “Caram! Què difícil ens ho poses, potser que ajudis una mica, que davant el patiment humà costa de trobar-te, Senyor!”

Tampoc he tingut mai cap problema a entendre el missatge de Jesús; altra cosa és ser capaç de seguir-lo amb la fermesa i la radicalitat que ens demana, no pas en teoria, sinó en la complexa realitat dels compromisos i les relacions humanes.

On sí que he tingut problemes seriosos és a trobar el meu encaix en l'Església, per la seva obsessió de voler regular, legislar i controlar, fins al punt de creure's amb autoritat moral de passar per damunt del propi Jesús i deixar fora de la comunió el que no encaixa amb totes les normes, el que no creu que hagi de passar pel confessorari, etc. Això ja ha deixat el 99% de tota una generació, posem-hi dels 45 anys en avall, fora de l'església de forma definitiva (a banda dels casaments perquè fa bonic, els batejos per fer contentes les iaies o les expressions populistes i folklòriques de la fe...). El Papa Francesc, amb un tarannà tan bo, constructiu i humanitzador, no sé si serà a temps ni si el deixaran canviar-ho.

Tot seria més fàcil si les persones i la pròpia Església apliquéssim la única Llei important: estimar. Jesús no ens ho deia només perquè fóssim bons minyons; ens ho deia perquè així, estimant, pregant, compartint..., podem ser veritablement feliços i ajudar a fer feliços als altres.

M.J.H.

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

Salm responsorial [94,1-2,6.7,8.9 (R.: 8)]

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la Roca que ens salva;
presentem-nos davant seu a lloar-lo,
aclamem-lo amb els nostres cants.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant del Senyor, que
ens ha creat;
ell és el nostre Déu

i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:
«No enduriu els vostres cors com a Meribà,
com el dia de Massà, en el desert,
quan van posar-me a prova els vostres pares,
i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix.

Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel.

»Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells.»

Salm Responsorial (Ps 95)

Venid, cantemos jubilosos al Señor,
aclamemos a la roca que nos salva;
vayamos ante él a darle gracias
y a cantar himnos en su honor.

Venid a adorarlo, hinquemos las rodillas
delante del Señor, nuestro creador.
Porque él es nuestro Dios
y nosotros su pueblo,

las ovejas que él guarda.

Escuchad lo que dice:
«No endurezcáis vuestro corazón
como en Meribá,
como el día de Masá en el desierto,
cuando vuestros padres me desafiaron
y me pusieron a prueba
aunque habían visto mis obras».

Pregària

Senyor:
Si dubto de les promeses, aixeca la meva esperança;
Si fracasso, aixeca el meu ànim;
Si m'assetgen mil dificultats, aixeca la meva fortalesa;
Si m'acovardeixo, aixeca el meu esperit;
Si em cega el tenir, apropa la meva vida als pobres;
Si no t'espero, desperta'm;
Si m'equivoco de direcció, orienta'm;
Si caic en la rutina, sacseja'm per descobrir la originalitat de cada dia i de cada persona;
Si no et busco, vine al meu encontre.
Amén.

Pomes d'agraïment

Un home ancià estava al seu hort, prop de casa seva, fent uns forats al terra. Treballava amb entusiasme i amb il·lusió. Va passar un veí i li va preguntar què és el que estava fent.

El vell va contestar:

-Estic plantant uns pomers, a veure si creixen i fan unes bones pomes.

-Esperes arribar a menjar pomes d'aquests arbres? -li va dir el veí.

-No, no -va respondre l'ancià-. No penso viure tant. Però d'altres ho faran.

L'altre dia vaig pensar que tota la meva vida he estat menjant fruits dels arbres que havien plantat altres persones, i aquesta és la meva manera de mostrar-los el meu agraïment. En la meva llarga vida he rebut moltes coses dels altres. És just que jo

(continua al darrera)